

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 174/2018-65

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. septembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Gabrielou Košudovou, advokátska kancelária, Svätoplukovo námestie 3, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 56/2002 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 56/2002 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume po 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré im je Okresný súd Nitra p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 468,51 € (slovom štyristošesťdesiatosem eur a päťdesiatjeden centov), ktorú je Okresný súd Nitra p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátky JUDr. Gabriely Košudovej, advokátska kancelária, Svätoplukovo námestie 3, Nitra, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 174/2018-12 z 22. marca 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej aj „s'ťažovatelia), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 56/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu s'ťažnosti a k nej pripojených príloh najmä vyplýva:

„... Skutkový stav, zhrnutie doterajšieho priebehu sporu:

Žalobu o nahradenie spôsobenej škody a nemajetkovej ujmy v predmetnej právnej veci konania o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, v ktorom konaní sme žalobcami voči žalovanému - [REDAKOVANÉ]..., a vedľajšiemu účastníkovi Slovenská kancelária poisťovateľov..., zastúpená Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s..., sme na Okresný súd Nitra podali dňa 25.03.2002. V konaní sme sa domáhali priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy spolu so zákonnými úrokmi z omeškania, priznania pozostalostnej úrazovej renty spolu so zákonnými úrokmi z omeškania a priznania náhrady trov súdneho konania, vzniknutej v dôsledku smrtelnej dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný a pri ktorej zomrel náš otec a manžel [REDAKOVANÉ].“

2.1 V ďalšej časti sťažnosti sťažovatelia podrobne opísali priebeh napadnutého konania, najmä rozhodnutia vydané v tomto konaní, a to tak okresným súdom, ako aj Krajským súdom v Nitre (ďalej aj „krajský súd“), a poukázali aj na aktuálny stav konania. Uviedli, že:

„Predmetom sporového konania vo veci samej zostal naďalej nárok na pozostalostnú úrazovú rentu s príslušenstvom - zákonnými úrokmi z omeškania.

Odo dňa doručenia rozsudku Okresného súdu Nitra (15C/56/2002-1093), zo dňa 15.03.2013, t. j. od 01.10.2013 rozsudku uplynuli už 4 roky, v ktorom období Okresný súd Nitra v časti o nároku žalobcov na náhradu trov konania stále nerozhodol, ani nijakým iným spôsobom nekonal. Týmto postupom súd hrubo porušuje zásadu hospodárnosti súdneho konania a spôsobuje v súdnom konaní neprimerané prietahy.“

2.2 V ďalšej časti sťažnosti poukázali aj na to, že *„dňa 14.10.2016 sme prostredníctvom našej právnej zástupkyne k rukám predsedníčky Okresného súdu Nitra osobne podali sťažnosť, zo dňa 11.10.2016 na prietahy v súdnom konaní a na neúmernú dĺžku súdneho konania“.*

2.3 Sťažovatelia vo svojej sťažnosti poukázali aj *„na prietahy v konaní a neúmernú dĺžku konania na Krajskom súde Nitra“*, v tejto časti však ich sťažnosť nebola prijatá na ďalšie konanie.

2.4 Napokon sťažovatelia uviedli, že „V našom prípade, nakoľko nebolo ku dnešnému dňu zo strany konajúcich súdov vydané právoplatné rozhodnutie o všetkých žalovaných nárokoch, stav právnej neistoty nás sťažovateľov ani po 15 rokoch trvania sporového konania, odstránený nebol.

Od tragickej udalosti uplynulo takmer 18 rokov. Prebiehajúce konanie aj vzhľadom na jeho dĺžku (15 rokov) tak neustále jatrí rany spôsobené stratou blízkej a milovanej osoby. Hoci to priamo nesúvisí s časťou sporu, ktorá je stále v konaní a ktorá je predmetom tejto sťažnosti, musíme konštatovať, že sme sa nedočkali ani zaplattenia právoplatne priznanej nemajetkovej ujmy, nakoľko tento nárok je predmetom exekučného konania vedeného proti žalovanému [REDAKOVANÉ]. Z jeho strany sa nám dokonca nedostalo ani morálneho zadostučinenia, t. j. ospravedlnenia. Pre nás sťažovateľov náhla strata nášho milovaného otca a manžela bola mimoriadne bolestivá. Žalobcovia (sťažovatelia) 2/,3/ boli v čase dopravnej nehody maloleté deti. Sťažovateľka v 3/ rade, ktorá je citlivej povahy nemá dodnes založenú rodinu. Sťažovateľka a žalobkyňa v 1/ rade sa so stratou manžela, ktorý bol jej prvou a životnou láskou, dodnes nevyrovnala. Nenadviazala už žiadny partnerský vzťah, žije utiahnutým nespoločenským životom. Následky dopravnej nehody boli pre celú našu rodinu zdrvivujúce a fatálne. Nečakaná smrť je definitívum, ktoré je neodstrániteľné a nereparovateľné. Táto fatálna strata vo veľmi intenzívnej miere vyvolala u nás pocity smútku, úzkosti, zúfalstva, šoku, duševného stresu a neistoty. Ako sme už uviedli neúmerne dlhým sporovým konaním sa tieto pocity u nás stále vracajú a neustále sú umocňované o to viac, že právoplatné skončenie sporu je stále v nedoziernom časovom horizonte.

Máme za to, že Okresný súd Nitra... nekoná efektívne, sústredene, nekoná v súlade s ustanovením čl. 17 CSP, čl. 5 ods. 2, CSP, (pôvodne § 6 O. s. p.), čo má a malo za následok, že ochrana našich práv v dôsledku neefektívneho konania, zo strany súdu s výraznými časovými odstupmi úkonov, a zákonnými nedostatkami rozhodnutí, nie je rýchla a účinná.

V súvislosti s posudzovaním, či došlo k porušeniu našich základných práv, poukazujeme na

- povahu prerokúvanej veci, t. j., aktuálne predmetom uvedeného súdneho konania je náhrada škody titulom nákladov na výživu pozostalých (t. č. pozostalostnú úrazovú

rentu), ktorá bola nám, sťažovateľom spôsobená v dôsledku protiprávneho konania žalovaného ktoré zapríčinilo smrť manžela a otca rodiny, neb. [REDAKOVANÉ], ktorý v dôsledku tragickej nehody zahynul ešte v júli roku 1999.

- máme za to, že aj napriek počtu strán súdneho spisu..., nejde o právne a fakticky zložitú vec. Ide o štandardný občiansko-právny nárok, t. z. ide o štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov ktorá nevykazuje ani znaky faktickej zložitosti.

- Taktiež poukazujeme na to, že sme ako účastníci sporového konania svojim správaním sa nijakým spôsobom neprispeli k danému stavu veci.

- Protiprávny stav konania je podľa nášho názoru zapríčinený postupom samotných súdov tým, že konajú neefektívne, nesústredene, nekoncentrovane, ktoré konanie nevedie efektívne k odstráneniu našej právnej neistoty v primeranom čase.

Sme jednoznačne toho názoru, že v konaní na Okresnom... súde..., došlo a dochádza k prieťahom v konaní, a dĺžka sporového konania je neúmeraná, čím došlo a dochádza k porušeniu našich základných práv:

- práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a

- práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Stav našej právnej neistoty o výsledok sporového konania trvá už 15 rokov, čo je v príkrom nesúlade nielen s konštantnou judikatúrou ESĽP, ale aj v príkrom rozpore s princípmi právneho štátu, ktorého základnou a imanentnou zložkou je právna istota, a to nielen v právnych vzťahoch, ale aj v jednaní štátnych orgánov vrátane orgánov súdnej moci. Je nepochybné, že takáto dĺžka konania je neúmeraná.

V prípade, ak by ústavný súd vyhovel našej sťažnosti a konštatoval, že došlo k porušeniu našich práv podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vzhľadom na dĺžku trvania protiprávneho stavu a okolnosti nášho prípadu sa nám nejaví byť dostačujúcim takéto konštatovanie... domáhame [sa] aj primeraného finančného zadosťučinenia.

... Za primeranú a spravodlivú, v súlade s rozhodovacou praxou, s prihliadnutím k doterajšej dĺžke konania, berúc do úvahy konkrétne okolnosti tejto veci, ako aj skutočnosť, že konanie nebolo ku dnešnému dňu právoplatne skončené a dovolíme si vysloviť vysoko

pravdepodobný predpoklad, že skončené nebude ani ku dňu rozhodovania ústavného súdu, pokladáme výšku finančného zadostučinenia 1.000,-EUR za každý rok stavu právnej neistoty o výsledok sporového konania. Keďže konanie trvá aktuálne 15 rokov, za primeranú pokladáme sumu 15.000 EUR pre každého sťažovateľa.

Priznaním a vyplatením takéhoto finančného zadostučinenia by došlo k dovŕšeniu ochrany porušených základných práv a k zmierneniu našej ujmy pociťovanej v dôsledku zbytočných prieťahov a neprimeranosti dĺžky konania.

... Po vyčerpaní všetkých právnych prostriedkov podľa zákona č. 124/2002 Z. z. a na základe vyššie uvedených argumentov a dôkazov navrhujeme, aby Ústavný súd po prijatí našej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom takto:

1./ Okresný súd Nitra svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn.: 15C/56/2002, porušil zákonné právo [REDAKOVANÉ]..., [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2./ ...

3./ Okresný súd Nitra svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn.: 15C/56/2002, porušil zákonné právo [REDAKOVANÉ]..., [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4./ ...

5./ [REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 15.000,- EUR (slovom pätnásť tisíc euro).

[REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 15.000,- EUR (slovom pätnásť tisíc euro).

[REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 15.000,- EUR (slovom pätnásť tisíc euro).

6./ Zároveň navrhujeme priznať nám právo na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, ktoré žiadame zaplatiť k rukám našej právnej zástupkyne JUDr. Gabriely Košudovej, Svätoplukovo nám. 3, Nitra...“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 434/2018 z 19. júna 2018, ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonného sudcu a chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, pričom z vyjadrení vyplynuli tieto relevantné skutočnosti:

„... Na základe žiadosti o vyjadrenie, v ktorom sa máme zamerať na Vami zadané skutočnosti, Vám oznamujem nasledovné:

... skutková a právna zložitosť sporu

Ide o skutkovo a právne zložitý spor, kde predmetom konania sú viaceré nároky na náhradu škody a nemajetkovej ujmy viacerých žalobcov, ktorá škoda im vznikla smrťou neb. ██████████ v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným. Žalobcovia si uplatňovali nárok na náklady spojené s pohrebom, vrátane nákladov vynaložených v dedičskom konaní, o ktorom súd právoplatne rozhodol rozsudkom č. k. 15 C/56/2002-823 zo dňa 06.05.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7 Co/19/2009-871 zo dňa 25.06.2009, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, o ktorom súd právoplatne rozhodol rozsudkom č. k. 15 C/56/2002-823 zo dňa 16.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7 Co/147/2010-1015 zo dňa 29.11.2011, nárok na náhradu nákladov na výživu pozostalých, o ktorom súd rozhodol rozsudkom č. k. 15 C/56/2002-1093 zo dňa 15.03.2013 a zároveň rozhodol o pozostalostnej úrazovej rente, ktorý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 7 Co/767/2015-1149 zo dňa 28.04.2017 zrušený. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia nariadil vykonať potrebné dokazovanie, ujasniť si čo ešte zostalo predmetom sporu a následne vo veci rozhodnúť. Po vykonaní dokazovania súd na pojednávaní dňa 27.04.2018 opätovne rozhodol o nároku na náhradu nákladov na výživu pozostalých žalobcov, tak, že žalobu zamietol. Rozhodnutie nie je právoplatné, nakoľko aj voči nemu bolo podané odvolanie. Spis sp. zn. 15 C/562002 má v súčasnosti už viac ako 1200 strán, z čoho je zrejmé, že vo veci prebiehalo rozsiahle dokazovanie, súd vo veci vytýčil celkom 23 pojednávaní, vypočúval strany konania, svedkov, znalcov, zabezpečoval potrebné listinné doklady, nariadil znalecké dokazovanie. Taktiež rozhodoval

o návrhu na oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov, o priznaní znalečného a opakovane o pripustení zmeny petitu, keďže žalobcovia v priebehu konania viackrát krát menili predmet konania. Súd v merite veci rozhodol celkom päť krát, pričom voči každému rozhodnutiu bolo podané odvolanie, takže spis bol doposiaľ štyri krát predkladaný odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní voči rozsudku a predkladaný bol aj z dôvodu odvolania voči rozhodnutiu súdu vo veci oslobodenia od zaplatenia súdneho poplatku a voči rozhodnutiu o priznaní znalečného, čo taktiež ovplyvnilo dĺžku konania. Možno konštatovať, že spory tohto druhu patria medzi zložité a časovo náročné, pretože si vyžadujú rozsiahle dokazovanie a v danom prípade o to viac, že v priebehu konania žalobcovia postupne rozširovali predmet konania.

*... prekážky postupu konania podľa § 107 a nasl. OSP /t. č. § 63 a § 162 a nasl. CSP/
Konanie v tejto veci bolo na žiadosť strán konania uznesením č. k. 15 C/56/2002-736 zo dňa 17.01.2008 prerušené na dobu 15 dní.*

... prieťahy, ktoré spôsobil sťažovateľ

Sťažovatelia neboli vo veci nečinní, priebeh konania spôsobom, ktorý by nebol súladný so zákonom, nemarili, avšak tým, že upravovali a rozširovali predmet sporu, prispeli k celkovej dĺžke konania.

... prieťahy, ktoré boli spôsobené súdom

Súd vo veci v zásade konal plynulo a v časových intervaloch zodpovedajúcich pracovnej zaťažnosti sudcu, ktorý vo svojom oddelení vybavuje celkom cca 600 nevybavených a 363 nerozhodnutých vecí. V postupe sudcu som však zistila jedno dlhšie trvajúce obdobie nečinnosti a to od 16.10.2013 do 09.02.2015, kedy podľa úradného záznamu sudcu zo dňa 15.10.2015 na čl. 1146 p. v. spisu, bol predmetný spis pripojený ku konaniu vedenému pod sp. zn. 14 C/148/2013 a druhý zväzok predmetného spisu bol omylom založený v spise sp. zn. 15 C/96/2002, čím vznikol zbytočný prieťah v rozsahu viac ako 15 mesiacov. Celkovú dĺžku konania však ovplyvňoval najmä rozsah dokazovania vo veci, vrátane znaleckého dokazovania /vypracované boli tri znalecké posudky/, výsluchu viacerých svedkov, znalcov a potreby oboznamovať sa s množstvom listinných dôkazov. Tieto okolnosti, súvisiace s vykonávaným dokazovaním, však nemožno považovať za prieťahy v konaní. Z dôvodu predkladania spisu Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie

o podaných odvolaniach sa spis sp. zn. 15 C/56/2002 nachádzal na odvolacom súde spolu v dĺžke 72 mesiacov, čo predstavuje dobu 6-tich rokov.

... záver, či zistenie prieťahov považujeme za zbytočné prieťahy

Uvedené prieťahy, ktoré boli vyvolané potrebou rozsiahleho dokazovania, nepovažujem za zbytočné, pretože súvisia s vykonávaním dokazovania, ktoré bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Za zbytočné prieťahy považujem obdobie od 16.10.2013 do 09.02.2015, kedy bol spis zbytočne ponechaný po dobu 15 mesiacov v inom spise.

... iné okolnosti, ktoré mali vplyv na prieťahy v konaní

K iným okolnostiam, ktoré mali vplyv na prieťahy v konaní považujem za potrebné uviesť aj neprimeranú zaťaženosť sudcu, ktorý vybavuje vo svojom oddelení cca 600 nevybavených vecí, ako aj celkovú a dlhodobú poddimenzovanosť Okresného súdu v Nitre, ktorý je súdom v sídle krajského súdu, kde minimálne od roku 2015 nemáme naplnený stav sudcov potrebný na zabezpečenie riadneho výkonu súdnictva. I keď tieto okolnosti nemôžu byť na ťarchu strán konania, treba uviesť že nie sú spôsobené ani zlou organizáciou práce súdu, pretože na súde v sídle krajského súdu je odchod sudcov na súd vyššieho stupňa častý a bežný, pričom za odchádzajúcich sudcov nemáme zabezpečenú okamžitú náhradu, preto sa veci z ich oddelení prerozdeľujú ostatným sudcom, ktorí sú tak ešte viac zaťažení pridelením väčšieho množstva ďalších už rozpojdnávaných vecí, čo má za následok narušenie plynulosti konania a nemožnosť vybavovať všetky veci rýchlo a bez zbytočných prieťahov.

... oznamujem, že súhlasím s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, nakoľko od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci...“

3.1 Zákonný sudca JUDr. Ján Kováč opísal prehľad úkonov v napadnutom konaní a súčasne poukázal najmä na tieto relevantné skutočnosti:

„... dňa 13.10.2016 žalobcovia v 1., 2. a 3.rade podali návrh na priznanie úrokov z omeškania: 9 % ročný úrok žalobkyni v 1. rade zo sumy 13 277,57 eur od 13.10.2013 do zaplatenia, žalobcovi v 2. rade zo sumy 9 958,18 eur od 13.10.2013 do zaplatenia a žalobkyni v 3. rade zo sumy 9 958,18 eur. Žaloba bola podaná 13.10.2016. Súd v tejto veci nariadil pojednávanie na deň 5.9.2017. Vo veci rozhodol rozsudkom z 5.12.2017,

rozsudok č. k. 15C/402/2016-83 nadobudol právoplatnosť 22.12.2017 a vykonateľnosť 25.12.2017. Zo sťažnosti podanej na Ústavný súd SR som zistil, že táto sťažnosť bola podaná na Ústavný súd SR 31.3.2017. Teda v čase 5.9.2017 táto sťažnosť bola na Ústavnom súde, pojednávania sa zúčastnili žalobkyňa v 1. a 3. rade a ich zástupkyňa JUDr. Gabriela Košudová osobne. Napriek tejto skutočnosti súd neinformovali, že bola podaná sťažnosť, ani sa nedomáhali, aby súd konal vo veci OS Nitra 15C/56/2002. Z tohto dôvodu som toto ich konanie podľa môjho osobného názoru vyhodnotil tak, že ide o rozpor s dobrými mravmi. Podľa môjho názoru ide o prierahy v konaní, ktoré spôsobili žalobcovia v 1., 2. a 3. rade. Vzhľadom na nápad v senáte 15C boli veci, ktoré napadli v mesiaci august alebo september 2017 nariadované na mesiac máj 2018, resp. jún 2018. Senát 15C podľa rozvrhu práce na rok 2017 a na rok 2018 má pojednávacie dni utorok a vo štvrtok. V prípade naliehavosti, ak by boli súd informovali o tejto skutočnosti, bol by som mimoriadne pojednával v mesiaci november alebo december, napríklad v piatok. Som toho osobného názoru, že ide o prierah, ktorý spôsobili sťažovatelia.

... Konanie žalobcov v 1., 2. a 3. rade považujem za konanie, ktoré nie je v súlade so slovenským právnym poriadkom. V čase od 25.3.2002... do 17.6.2004... návrh ohľadne nemajetkovej ujmy nebol v súlade so slovenským právnym poriadkom. Zástupkyňa žalobcov v 1., 2. a 3. rade túto vadu odstránila na pojednávaní 17.6.2004.

... Súčasne poukazujem na to, že na OS Nitra pod sp. zn. 14C/148/2013 je evidovaný spor žalobcu: ██████████, nar. ██████████ proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, ktorá žaloba bola podaná na OS Nitra 12.3.2013. V tomto konaní sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného, že uplatnený nárok na náhradu škody na zdraví, ktorý bol priznaný rozsudkom OS Nitra sp. zn. 15C/56/2002-991. Z toho dôvodu spis 15C/56/2002 bol pripojený k tomuto spisu. Naposledy v tejto veci bolo rozhodnuté tak, že OS neprávoplatným rozsudkom zo dňa 2.1.2018 č. k. 14C/148/2013-334 žalobu žalobcu ██████████ zamietol.

... Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 27.4.2018 o 11.15 hod., kedy súd vyhlásil rozsudok. Ide o piate rozhodnutie v merite veci.

... Podľa môjho osobného názoru vo veci konám bez prierahov a koncentrovane a súčasne hospodárne.

... Horeuvedený spis má cca 1235 listov. Štúdium týchto listín je nie len duševne namáhavé, ale aj fyzicky namáhavé. Žalovaná v 1. rade doslova zahlcuje spis rôznymi podaniami, ktoré sa nedajú prečítať a s pojednávanou vecou ani nesúvisia. Všetky tieto listiny minimálne treba prečítať. Na čl. 201 až 306 je spolu 106 rôznych listín, na čl. 454 až 636 je 182 listín. Na čl. 899 až 945 je 46 listín. Spolu je to $106+182+46=334$ listín. Spis má 1235 listov, teda 27 % listov, ktoré predložila žalobkyňa v 1. rade so sporom ani nesúvisia. $1235:100=12,35$ a $334:12,35=27,04\%$,

... Vo veci rozhodol Okresný súd... 1 krát dňa 27.7.2004 č. k. 15C/56/2002-344 žalobe v časti vyhovel a žalobu v časti zamietol, súčasne rozhodol medzitýmny rozsudkom, súd určil že žalobcom v 1. a 2. 3. rade titulom zaplattenia nemajetkovej ujmy je opodstatnený. Rozhodnutie č. k. 15C/56/2002-347: súd konanie ohľadne sumy 2934,10 Sk zastavuje nadobudlo právoplatnosť. Rozsudok OS Nitra č. k. 15C/56/2002-347.

... Druhý rozsudok v poradí bol vyhlásený 6.5.2008 (č. k. 15C/56/2002-823). Súd rozhodol ohľadom titulom nákladov na výživu pozostalej manželke titulom nákladov na výživu žalobcovi v 2. rade a titulom nákladov žalobkyni v 3. rade na výživu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 9.10.2009 v časti: súd návrh vo zvyšku zamietal.

... V poradí tretí rozsudok bol vyhlásený 16.3.2010 č. k. 15C/56/2002-991. Súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť (nemajetková ujma) 13 277,57 eur, žalobcovi v 2. rade 9 958,18 eur a 9 958,18 eur v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť 20.3.2012 a vykonateľnosť 20.3.2012 (č. k. 15C/56/2002-991). Súčasne rozhodol o náhrade trov konania. Pripomínam, že OS Nitra rozsudkom zo dňa 7.9.2017, avšak v inom konaní sp. zn. 15C/402/2016-83 rozhodol, že žalovaný je povinný z týchto súm zaplatiť žalobcom v 1., 2. a 3. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.10.2013 do zaplattenia (čl. 1162, čl. 1163).

Štvrtý rozsudok vyhlásený dňa 15.3.2013 (čl. 1088).

... Na nariadenom pojednávaní dňa 27.4.2018 o 11.15 hod. súd vyhlásil piaty rozsudok...

... Teda spolu bol žalovanej v 1. rade priznaných: a/ v trestnom konaní 103 237,87 Sk: $30,1260=3426,87$ eur (spis 3T/7/2000 OS Nitra). Táto suma bola vyplatená žalobkyni v 1. rade vedľajším účastníkom v trestnom konaní.

... Z listiny na čl. 79 je zrejmé, že poisťovňa poukázala žalobkyni v 1. rade ušlú výživu za rok 1999 4 212 Sk a za pomník 20 000 Sk. Spolu: 24212: 30,1260= 803,69 eur.

... Na čl. 344 bol vyhlásený rozsudok 27.7.2004, rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti: súd žalobu vo zvyšku zamietal, z dôvodov tohto rozhodnutia je zrejmé, že žalobu zamietol ohľadne odmeny pre JUDr. Košudovú v dedičskom konaní 10 000 Sk a ohľadne tzv. notárskeho poplatku 4230 Sk, ide o nárok žalobcov v 1., 2. a 3. rade, ktorý označili ako náhradu škody (v žalobe na čl. 2 III. Iné náklady). Spolu 10 000 Sk + 4230 Sk= 14 230 Sk : 30,1260 = 472,34 eur.

... Žalobkyni v 1. rade súd priznal v poradí tretím rozsudkom zo dňa 16.3.2010 č. k. 15C/56/2002-991 právoplatné a vykonateľné ku dňu 20.3.2012 titulom nemajetkovej ujmy žalobkyni v 1. rade 13 277,50 eur.

... Súčasne horecitovaným rozsudkom súd priznal titulom nemajetkovej ujmy žalobcovi v 2. rade 9 958,18 eur a žalobkyni v 3. rade 9 958,18 eur. To znamená, že prakticky bolo rozhodnuté o nárokoch žalobcov v 1., 2. a 3. rade ohľadne nákladov spojených s pohrebom, výdavky spojené s úmrtím nebohého [REDAKOVANÉ], zom. [REDAKOVANÉ] a ohľadne aj iných nákladov.

Ostalo teda rozhodnúť: podľa zástupkyne žalobcov ohľadne nákladov na výživu pozostalých pre žalobcov v 1., 2. a 3. rade: a/ žalobkyni v 1. rade 86 578,28 eur a úroky od 1.2.2013 do zaplataenia vo výške 15,5 % ročne a zo sumy 86 578,28 eur od 1.3.2013 (čl. 1081 p.v.) do zaplataenia.

Pre žalobcu v 2.rade za obdobie od 7.7.1999 do 31.8.2011 spolu 1269,85 eur.

Pre žalobkyňu v 3.rade 1936,34 eur vrátane úrokov z omeškania...

... Súd o nárokoch žalobcov rozhodol rozsudkom na pojednávaní dňa 27.4.2018, tak že ich zamietol.

Odpovede na otázky Ústavného súdu SR:

1. Podľa môjho osobného názoru ide o skutkovo a právne zložitý spor. Tomu nasvedčuje aj počet listov spisu 1235 a ďalšie listiny budú pribúdať. Vec je náročná po skutkovej aj právnej stránke. O časti žaloby bolo rozhodnuté tak ako je horeuvedené. Len štúdium spisu je veľmi časovo náročné a je vyčerpávajúce nie len duševne ale aj fyzicky. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade sudcu neupozornili, že vo veci podali sťažnosť na Ústavný súd SR, čo sa stalo 31.3.2017. Na túto skutočnosť neupozornili sudcu ani súd,

či už vo veci 15C/56/2002 ako aj vo veci 15C/402/2016, v ktorej veci sa dožadovali zaplattenia úrokov z omeškania. Žaloba napadla 13.10.2016 a vec bola právoplatne skončená v prospech žalobcov v 1., 2. a 3. rade, teda boli na 100 % boli úspešní a toto rozhodnutie č. k. 15C/402/2016-83 nadobudlo právoplatnosť 22.12.2017 a vykonateľnosť 20.12.2017. Ďalej pripomínam, že posledné zrušujúce uznesenie KS v Nitre bolo doručené na OS Nitra 15.8.2017 avšak toto rozhodnutie prevzala PZ žalobcov v 1., 2. a 3. rade 2.10.2017. Vedľajšiemu účastníkovi a zástupcovi žalovaného bolo doručené 28.8.2017. Právna zložitost' v tejto veci spočíva aj v tom, že vo veci nebola ustálená právna prax, čo sa stalo až rozhodnutím NS SR v roku 2006.

- štvrtý rozsudok bol vo veci vyhlásený dňa 15.3.2013.

2. V mojom vyjadrení sú opísané všetky procesné úkony od podania návrhu na začatie konania až doposiaľ, kedy bol vo veci dňa 27.4.2018 vyhlásený piaty rozsudok

3. Prekážky postupu konania spočívajú v správaní sa žalobcov v 1., 2. a 3. rade ako aj ich právnej zástupkyne JUDr. Košudovej, tak ako sú hore opísané.

4. Prieťahy, ktoré spôsobili sťažovatelia, vidím v týchto skutočnostiach: žaloba bola podaná na OS Nitra 25.3.2002, žaloba okrem iného bola formulovaná tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne nemajetkovú ujmu 1 000 000 Sk. Ako sudca som presvedčený, že už len kvôli takto formulovanej žalobe (spoločne a nerozdielne), súd by musel žalobu zamietnuť. Z listiny na čl. 36-zápisnica 29.4.2003 žalobcovia v 1., 2. a 3. rade rozšírili žalobu voči vedľajšiemu účastníkovi Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. od nápadu veci po 13 mesiacoch. Na čl. 28 súd nariadil pojednávanie na deň 6.9.2002- po 1x bola spresnená žaloba a to podľa môjho názoru bola prvá zmena žaloby. Súd nariadil pojednávanie na deň 6.2.2003. PZ žalobcov v 1., 2. a 3. rade žiadala odročiť pojednávanie zo zdravotných dôvodov, súd preto vo veci pojednával 29.4.2003. Teda strata vyše dvoch mesiacov.

Na čl. 181a, 182, 183, 184 je druhá zmena petitu, ktorú označila PZ žalobcov v 1., 2. a 3. rade ako úpravu petitu s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade 400 000 Sk náklady na výživu 407 866 Sk a potom každý mesiac 7 000 Sk do 31.10.2021 to je po 65 rokov.

Žalobcovi v 2. rade 300 000 Sk nemajetková ujma a výživné 89 032 Sk a žalobkyni v 3. rade nemajetková ujma 300 000 Sk a výživa 91 833 Sk.

Ďalej žiadali náklady na pohreb 120 857 Sk a vecnú škodu 20 340 Sk.

Súd pripustil túto druhú zmenu na čl. 188.

Dňa 19.9.2007 PZ žalobcov v 1., 2. a 3. rade žiada preodročiť pojednávanie na deň 11.10.2007, žiadosť doručená 19.9.2007. Súd pojednávanie odročil na deň 6.12.2007 (strata 3 mesiace). Na čl. 729 až 733 je návrh na v poradí 3 zmenu žaloby, kde žalobkyňa v 1. rade žiadala výživu 714 000 Sk a naďalej 7 000 Sk mesačne do 31.10.2021, žalobca v 2. rade 89 032 Sk a žalobkyňa v 3. rade 31 833 Sk. Súd v poradí 3 zmenu žaloby pripustil 17.1.2008. Na čl. 839 až 841a v odvolaní advokátka PZ žalobcov v 1., 2. a 3. rade znovu rozšírila žalobu, že zo súm nemajetkovej ujmy 400 000 Sk, 300 000 Sk a 300 000 Sk uplatňuje úroky z omeškania 5,5 % ročne z týchto súm od 25.3.2012. KS v Nitre na čl. 870 na pojednávaní 25.6.2009 túto zmenu pripustil a toto bola v poradí 4 zmena. Na čl. 894 až 898 je ďalšie rozšírenie žaloby. Na čl. 896 žiada žalobkyňa v 1. rade výživné 52 427,08 eur, žalobca v 2. rade výživné 1 269,84 eur a žalobkyňa v 3. rade 1936,34 eur. Súčasne žalobkyňa v 1. rade žiada mesačnú rentu 722 eur (21 747,36 Sk) ako opakujúcu dávku vrátane úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy uplatnenej náhrady škody. Toto je v poradí 5 zmena. Na čl. 898 je rozšírenie úrokov. V poradí ďalšia 6 zmena na čl. 983. Súd zmenu návrhu pripustil na čl. 983. Náklady na výživu žalobkyňi v 1. rade 55 314,63 eur + mesačná renta 721,88 eur s prihliadnutím na zákonnú valorizáciu. Žalobcovi v 2. rade titulom nákladov na výživu 1 979,59 eur a žalobkyňi v 3. rade 2 847,35 eur + plus úroky z omeškania 15,5 % od 11.11.2006 do zaplatenia. Súd zmenu návrhu pripustil na čl. 983.

5. Teda pohľadávky žalobcov boli v čase podania sťažnosti takmer v plnom rozsahu uspokojené

6. Prekážky postupu konania: konanie v tejto veci bolo prerušené, avšak len na 15 dní. Uznesením zo dňa 17.1.2008 č. k. 15C/56/2002-736. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.2.2008, lehota 15 dní uplynula 22.2.2008. Prerušenie konania navrhli strany sporu a vedľajší účastník (strata menej ako jeden mesiac).

7. Prietahy podľa názoru súdu spôsobujú aj žalobcovia v 1., 2. a 3. rade, lebo čo sa týka nákladov na výživu pozostalých neustále rozširujú svoju žalobu, čo sa stalo už 6x. Toto súdu bráni, aby vo veci rýchlo konal.

8. Iné okolnosti, ktoré mali vplyv na prieťahy v konaní: podľa môjho názoru vec je skutkovo a právne veľmi zložitá. Po 1.7.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis Civilný sporový poriadok, ktorý sa v praxi aplikuje od 1.7.2016, teda prakticky ani nie dva roky, toto si vyžaduje štúdium nie len samotného zákona, ale aj komentára, resp. ďalších komentárov. Navyše vo veci treba aplikovať a to prakticky každý rok aj príslušné zákonné opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR s poukazom na § 293a ods. 4 Zák. č. 461/2003 Z. z. o soc. poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z., ktorými sa ustanovuje percento zvýšenia dôchodkových dávok. Okrem toho platná judikatúra ohľadne názorov na výšku ako aj nemajetkovej ujmy bola prakticky zjednotená až rozhodnutím NS SR v roku 2016. Ohľadne ostatných nárokov žalobcov v 1., 2. a 3. rade súdna prax bola vo vývoji. Vo veci boli vedené súbežne ďalšie dve konania 15C/402/2016 a 14C/148/2013. Ďalej súd pripomína, že žalobcova v 1., 2. a 3. rade nemajú nárok na úroky z omeškania, čomu nasvedčuje aj hore citované rozhodnutie KS v Nitre (čl. 1015 č. k. 7Co/147/2010-1015 rozsudok zo dňa 29.11.2011, kde KS v Nitre v časti výrokov o povinnosti zaplatiť úroky z omeškania zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.3.2012.)

9. Žalobkyni v 1. rade v trestnom konaní bola priznaná suma 103 327,90 Sk: 30,1240 = 3426,87 eur.

Ďalej jej bola priznaná suma titulom zadosťučinenia nemajetkovej ujmy 13 277,50 eur.

Konanie ohľadne sumy 2934,10 Sk: 30,126 = 97,39 eur (čl. 345) zastavené a súd žalobu vo zvyšku zamietol. Teda ostávalo rozhodnúť o výživnom.

10. Žalobcovi v 2. rade bola priznaná titulom nemajetkovej ujmy suma 9 958,18 eur plus žiada výživné 1311,93 eur = 11 270,11 eur.

11. Žalobkyni v 3. rade titulom nemajetkovej ujmy právoplatne priznaná suma 9 958,18 eur plus žiada výživné 1 733,01 eur = 11 691,19 eur.

Teda nároky žalobcu v 2. rade boli uspokojené na 88 % (výpočet 11270,11 eur: 100 % = 112,7011, 9958,18 eur : 112,741 = 88 %.) V čase podania sťažnosti nebolo rozhodnuté o výživnom 1 311,93 eur, teda toto výživné predstavuje 12 %.

Žalobkyni v 3. rade boli právoplatne priznané nároky 85 % (výpočet 11 691,19 eur: 100 = 116, 9119, 9 958,18 eur: 116,91 = 85 %) Teda žalobkyni v 3. rade boli priznané

nároky 85 % a v čase podania sťažnosti nebolo nerozhodnuté o výživnom, toto predstavuje 15 %.

12. Prerušené konania: konanie bolo prerušené na 15 dní. Konanie bolo prerušené (čl. 736) uznesením zo dňa 17.1.2008 č. k. 15C/56/202-733, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.2.2008 a lehota 15 dní uplynula 22.2.2008.

13. Prieťahy na strane zástupkyne žalobcov v 1., 2. a 3. rade:

- zástupkyňa žalobcov v 1., 2. a 3. rade žiadala odročiť pojednávanie počas celého konania 7 krát.

- Žaloba napadla na OS Nitra 25.3.2002, bola nesprávne formulovaná, lebo žiadala nemajetkovú ujmu priznať navrhovateľom spoločne a nerozdielne vo výške 1 000 000 Sk.

- Žalobu spresnila až 16.6.2004... spolu po 2 rokoch a 4 mesiacoch- čl. 35, pojednávanie súd nariadil na deň 25.2.2003. Pojednávanie 25.2.2003 sa nezúčastnila, súd preto pojednávanie odročil na deň 29.4.2003... Prieťah: 2 mesiace.

Posledná zmena je na čl. 1081- 15.3.2013.

- Počas súdneho konania navrhla 7 zmien:

a/ prvá zmena 6.9.2002- spresnenie

b/ druhá zmena 29.4.2003... rozšírila svoju žalobu voči vedľajšiemu účastníkovi Allianz- Slovenská poisťovňa, a.s.

c/ tretia zmena na čl. 181, 182, 183 zo dňa 16.6.2004 (teda k spresneniu žaloby došlo po 26 mesiacoch).

d/ štvrtá zmena: pojednávanie 17.1.2008, súd zmenu žaloby pripustil...

e/ piata zmena: na čl. 839 až 841 a zástupkyňa žalobcov v 1. až 3. rade v odvolaní zo dňa 27.8.2008... rozšírila svoju žalobu s tým, že zo súm 400 000 Sk, 300 000 Sk a 300 000 Sk uplatňuje si úroky 15,5 % z omeškania ročne z týchto súm od 25.3.2002. Krajský súd v Nitre 25.6.2009 na čl. 870 pripustil rozšírenie žaloby o príslušenstvo.

f/ šiesta zmena: na čl. 896 je rozšírenie žaloby zo dňa 29.10.2009. Na čl. 898 ďalšie rozšírenie úrokov z omeškania.

g/ siedme rozšírenie žaloby: na čl. 1081 až 1088. túto zmenu súd pripustil na čl. 1081 vrátane úrokov z omeškania.

14. Tu súd pripomína, že žalobcovia v 1., 2. a 3. rade proti žalovanému

██████████ v konaní sp.zn. 15C/402/2016 žiadajú zo súm 13 277,57 eur, 9 958,18 eur

a 9 958,18 eur priznať úrok vo výške 9% ročne od 13.10.2013. Žaloba napadla na OS Nitra 13.10.2016. Súd vo veci vyhlásil rozsudok 7.9.2017, č.k. 15C/402/2016-83 žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozsudok nadobudol právoplatnosť 22.9.2017 a vykonateľnosť 25.12.2017.

15. Spresnenie žaloby na čl. 181a až dňa 16.6.2004. Žaloba napadla 25.3.2002..., teda po dvoch rokoch a 4 mesiacoch.

16. Na čl. 35 a čl. 36 prietah od 25.2.2003 do 29.4.2003 spolu 2 mesiace.

- posledná zmena žaloby na čl. 1081- dňa 15.3.2013 teda prietah 10 rokov a 4 mesiace.

17. Prietahy žalovaného..., od 28.6.2002 do 9.9.2002- spolu dva mesiace.

18. Žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov čl. 368 od 10.1.2005 až do 11.4.2006... Tu súd pripomína, že takúto možnosť mal žalovaný podať už po začatí konania resp. potom ako mu bola doručená žaloba. Žiadosť podal 10.1.2005, čl. 368, teda uplynuli 3 roky.

19. Spis sp.zn. 15C/56/2002s bol pripojený dlhšiu dobu v spise 14C/148/2013. Tu zdôrazňujem, že v tejto veci žalovaný ██████████ žaluje Allianz- Slovenská poisťovňa, a.s., že poisťovňa je povinná za neho plniť v prospech žalobcov v 1., 2. a 3. rade.

20. Spis u znalca ██████████ od 16.10.2003 do 30.3.2004 - spolu 6 mesiacov...

21. Spis na KS v Nitre:

- od 15.2.2005 do 4.4.2005..., spolu 2 mesiace

- od 21.6.2005 do 1.7.2005...

- od 22.7.2005 do 9.3.2006..., spolu 8 mesiacov

- od 25.5.2006 do 3.8.2007..., spolu 14 mesiacov

- od 2.2.2009 do 18.9.2009... spolu 7 mesiacov

- od 12.10.2010 do 13.3.2012..., spolu 17 mesiacov

- od 28.2.2012 do 20.3.2012..., cca 1 mesiac

- od 9.7.2015 do 15.8.2017..., spolu 24 mesiacov.

Teda spis bol na KS v Nitre 2 mesiace + 8 mesiacov + 14 mesiacov + 7 mesiacov + 17 mesiacov + 24 mesiacov= 72 mesiacov: 12 mesiacov = 6 rokov.

21. Súd v tejto veci 5 krát rozhodol, piaty krát dňa 27.4.2018. Pri tom ústavná sťažnosť bola podaná na Ústavnom súde SR 31.3.2017. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade

a ich zástupkyňa neinformovali prvoinštančný súd o jej podaní. Neurgovali vytyčenie pojednávania. O vec od 31.3.2017 nejavili žiaden záujem. Poukazujem na to, že keby boli inak postupovali, súd by nariadili pojednávanie obratom aj mimo pojednávacích dní senátu 15C.

22. Súd v tejto veci... 23 krát pojednával.“

4. Právna zástupkyňa sťažovateľov v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu a zákonného sudcu nezaujala stanovisko, avšak už vo svojej sťažnosti uviedla, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania v danej veci.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

6. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 56/2002:

Dňa 25. marca 2002 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľov proti [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „žalovaný“) na náhradu škody v súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej zahynul [REDAKOVANÉ].

Dňa 2. septembra 2002 bol okresnému súdu doručený návrh žalovaného na vstup vedľajšieho účastníka do konania (Slovenská poisťovňa, a. s.).

Dňa 6. septembra 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa žalovaný nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil. Súd pojednávanie odročil na neurčito.

Dňa 6. februára 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 25. február 2003 pre účely pokusu o uzavretie mimosúdnej dohody.

Dňa 25. februára 2003 bolo pojednávanie odročené na 29. apríl 2003, pretože sa nedostavili účastníci ani ich zástupcovia. Svoju neúčast' ospravedlnili.

Dňa 29. apríla 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 10. júl 2003 pre účely vykonania ďalších úkonov. K uzavretiu mimosúdnej dohody nedošlo.

Dňa 10. júla 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 4. september 2003 pre účely predvolania a vypočutia žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí na pojednávaní neboli prítomní a svoju neúčast' ospravedlnili. Na pojednávaní zástupca vedľajšieho účastníka uviedol, že došlo k nesprávnemu označeniu vedľajšieho účastníka konania, keďže od 1. januára 2002 prešli všetky práva a povinnosti na právnickú osobu, a to na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov, ktorú by mala v napadnutom konaní zastupovať Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s.

Dňa 10. júla 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka (Slovenská kancelária poisťovateľov, v zastúpení Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s.) k návrhu na začatie konania.

Dňa 4. septembra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 16. október 2003 pre účely predvolania svedkov.

Dňa 16. októbra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito. Toho istého dňa okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-166 ustanovil znalca z odboru psychológie – [REDAKOVANÉ].

Dňa 30. marca 2004 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok č. 8/2004.

Dňa 26. mája 2004 bolo súdu na základe jeho žiadosti o zaslanie prehľadu o vyplatených dôchodkoch doručené oznámenie z ústredia Sociálnej poisťovne, že žalobcovia v 2. a 3. rade nepoberajú žiaden dôchodok (sirotský).

Dňa 2. júna 2004 bolo súdu na základe jeho žiadosti o zaslanie prehľadu o vyplatených dôchodkoch doručené oznámenie z ústredia Sociálnej poisťovne, že žalobkyňa v 1. rade nepoberá žiaden dôchodok (vdovský).

Dňa 17. júna 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 13. júl 2004. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcov založila do spisu písomné vyjadrenie k znaleckému posudku a úpravu petitu návrhu. Súd zmenu návrhu pripustil.

Dňa 29. júna 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť žalovaného o doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne [REDAKOVANÉ].

Dňa 13. júla 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 22. júl 2004 pre účely predloženia žiadaných listín účastníkmi konania. Na pojednávanie sa nedostavila predvolaná svedkyňa [REDAKOVANÉ] a súd následne upustil od vypočutia tejto svedkyne.

Dňa 22. júla 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd uznesením vyhlásil, že rozsudok vo veci vyhlási 27. júla 2004. Toho istého dňa okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-339 priznal znalcovi [REDAKOVANÉ] za vypracovaný znalecký posudok odmenu vo výške 13 400 Sk.

Dňa 27. júla 2004 okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 15 C 56/2002-345:

„Žalovaný je povinný titulom nákladov na výživu pozostalej manželky žalobkyni v 1/rade platiť za dobu od 1.9.2002 naďalej sumu 3456,- Sk splatnú vždy do 20-ho dňa každého mesiaca.

Zaostalé náklady na výživu pozostalej manželky žalobkyni v 1/rade za dobu od 1.9.2002 do 31.7.2004 vo výške 79488,- Sk je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v 1/rade do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Titulom nákladov na pomník je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v 1/rade 93 000,- Sk do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Titulom škody je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v 1/rade 6110,- Sk do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku zamieta.

Súd konanie ohľadne sumy 2934,10 Sk zastavuje.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania voči žalobcom v 2/ a 3/rade.

Medzitýmny rozsudok: Súd určuje, že nárok žalobcov v 1/, 2/ a 3/ rade titulom zaplataenia nemajetkovej ujmy je opodstatnený. O výške nároku a o náhrade trov konania súd rozhodne v konečnom rozsudku.“

Dňa 9. decembra 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu z 27. júla 2004.

Dňa 14. decembra 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie vedľajšieho účastníka konania voči rozsudku okresného súdu z 27. júla 2004.

Dňa 20. decembra 2004 okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-363 vyzval sťažovateľov, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy vyjadrili k odvolaniu žalovaného a k odvolaniu vedľajšieho účastníka konania, ak to považujú za potrebné. Toho istého dňa okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-364 vyzval aj žalovaného, aby sa vyjadril k odvolaniu vedľajšieho účastníka konania, ak to považuje za potrebné, a uznesením č. k. 15 C 56/2002-365 vyzval aj vedľajšieho účastníka konania, aby sa vyjadril k odvolaniu žalovaného, ak to považuje za potrebné.

Dňa 17. januára 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť žalovaného o oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 21. januára 2005 bolo okresnému súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka konania, že v najbližších dňoch poukážu poplatok za podané odvolanie na účet Štátnej pokladnice.

Dňa 15. februára 2005 bol spis predložený Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaniach žalovaného a vedľajšieho účastníka konania.

Dňa 4. apríla 2005 bol spis vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaniach, pretože spis bol predčasne predložený krajskému súdu.

Dňa 16. mája 2005 okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-379 nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 31. mája 2005 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči uzneseniu okresného súdu zo 16. mája 2005.

Dňa 21. júna 2005 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného voči uzneseniu okresného súdu zo 16. mája 2005.

Dňa 1. júla 2005 bol spis vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní žalovaného, pretože spis bol predčasne predložený krajskému súdu.

Dňa 4. júla 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov k odvolaniu žalovaného a vedľajšieho účastníka konania voči rozsudku okresného súdu z 27. júla 2004.

Dňa 22. júla 2005 bol spis predložený opäť krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach žalovaného a vedľajšieho účastníka konania voči rozsudku okresného súdu z 27. júla 2004.

Dňa 3. marca 2006 krajský súd uznesením č. k. 7 Co 179/2005-388 uznesenie okresného súdu zo 16. mája 2005 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 9. marca 2006 bol spis vrátený okresnému súdu opäť bez rozhodnutia o odvolaní žalovaného voči rozsudku okresného súdu z 27. júla 2004.

Dňa 31. marca 2006 bolo okresnému súdu na jeho žiadosť od žalovaného doručené potvrdenie o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 11. apríla 2006 okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-397 priznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 25. mája 2006 bol spis znovu predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach žalovaného a vedľajšieho účastníka konania voči rozsudku okresného súdu z 27. júla 2004.

Dňa 31. mája 2007 krajský súd uznesením č. k. 7 Co 162/2006-415 rozsudok okresného súdu z 27. júla 2004 v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o medzitémnom rozsudku a o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 19. septembra 2007 bola okresnému súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľov o preloženie termínu pojednávania (nariadeného na 11. október 2007) z dôvodu kolízie pojednávaní.

Dňa 11. októbra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa nedostavili sťažovatelia ani ich právna zástupkyňa, ktorá svoju neúčasť ospravedlnila. Súd pojednávanie odročil na 15. november 2007.

Dňa 31. októbra 2007 okresný súd zrušil plánovaný termín pojednávania a nariadil nový na 16. november 2007.

Dňa 16. novembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 6. december 2007 pre účely predvolania a vypočutia vedľajšieho účastníka konania (na tomto pojednávaní sa nezúčastnil a svoju neúčasť ospravedlnil), zároveň žalovanému uložil, aby predložil doklady dôležité pre rozhodnutie vo veci samej, a sťažovateľom tiež uložil povinnosť predložiť dôkazy.

Dňa 6. decembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 17. január 2008. Súd uložil účastníkom konania povinnosť, aby predložili žiadané listiny v lehote 5 dní.

Dňa 10. decembra 2007 bol okresnému súdu doručený od vedľajšieho účastníka výpočet ušlej výživy po nebohom [REDAKOVANÉ] vo výške 4 212 Sk a priznaná náhrada za zhotovený pomník vo výške 20 000 Sk.

Dňa 17. januára 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-736 prerušil konanie vo veci na 15 dní, pretože to zhodne navrhli účastníci konania a vedľajší účastník.

Dňa 25. apríla 2008 okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-752 ustanovil vo veci znalkyňu [REDAKOVANÉ] pre účely vypracovania znaleckého posudku a zistenia priemerného zárobku nebohého [REDAKOVANÉ]. Toho istého dňa sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 2. máj 2008 pre účely vypracovania posudku.

Dňa 2. mája 2008 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok č. 3/2008 spolu s vyúčtovaním znalečného. Toho istého dňa sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 6. máj 2008 pre účely vyhlásenia rozsudku vo veci samej.

Dňa 6. mája 2008 okresný súd vyhlásil takýto rozsudok:

„Žalovaný je povinný zaplatiť titulom náhrady nákladov na výživu pozostalej manželke – žalobkyni v 1./rade 571.604, -Sk, žalobcovi v 2./rade 64.435, - Sk, žalobkyni v 3./rade 91.835, - Sk a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku zamieta.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovia a žalovaný sú povinní titulom náhrady trov, ktoré platil štát zaplatiť na účet okresného súdu zaplatiť sumu, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení tohto rozsudku (každý osobitne po 7.357,50 Sk) a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Toho istého dňa predseda okresného súdu povolil výnimku na písomné vyhotovenie rozsudku v predĺženej lehote do 31. júla 2008.

Dňa 14. júla 2008 okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-820 priznal znalkyni [REDAKOVANÉ] znalečné vo výške 16 030 Sk.

Dňa 30. júla 2008 zákonný sudca písomne vyhotovil rozsudok č. k. 15 C 56/2002-823.

Dňa 25. augusta 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie vedľajšieho účastníka konania voči rozsudku okresného súdu zo 6. mája 2008.

Dňa 27. augusta 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov voči rozsudku okresného súdu zo 6. mája 2008.

Dňa 28. augusta 2008 bolo okresnému súdu doručené doplnené odvolanie sťažovateľov voči rozsudku okresného súdu zo 6. mája 2008. Toho istého dňa bolo súdu doručené odvolanie žalovaného voči uvedenému rozsudku.

Dňa 17. októbra 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcov.

Dňa 27. októbra 2008 bola okresnému súdu doručená odpoveď na výzvu, že žalobcovia nesúhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez neriadenia pojednávania.

Dňa 12. novembra 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k odvolaniu žalovaného a k odvolaniu sťažovateľov spolu s doplnením ich odvolania.

Dňa 2. februára 2009 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach.

Dňa 25. júna 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom krajský súd rozsudkom č. k. 7 Co 19/2009-871 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu č. k. 15 C 56/2002-823 zo 6. mája 2009 vo výroku o zamietnutí návrhu na náhradu nákladov spojených s pohrebom potvrdil a v ostatných častiach rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 18. septembra 2009 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 7. októbra 2009 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie znalkyne [REDAKOVANÉ] z neúčasti na pojednávaní, ktoré sa malo konať 9. októbra 2009.

Dňa 9. októbra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 30. október 2009 pre účely znovupredvolania a vypočutia znalkyne [REDAKOVANÉ].

Dňa 30. októbra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá znalkyňa [REDAKOVANÉ]. Súd pojednávanie odročil na neurčito pre účely vypracovania doplnku k znaleckému posudku č. 3/2008 [REDAKOVANÉ] do 30. novembra 2009.

Dňa 4. decembra 2009 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalkyne o predĺženie termínu na vypracovanie doplnku k znaleckému posudku do 20. decembra 2009.

Dňa 8. februára 2010 bol okresnému súdu doručený dodatok k znaleckému posudku č. 3/2008 (dodatok č. 1/2010) spolu s vyúčtovaním znalečného.

Dňa 16. marca 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd vyhlásil rozsudok:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1./rade 13.277,57 € s 15,5 % úrokom z omeškania, žalobcovi v 2./rade 9.958,18 € s 15,5 % úrokom z omeškania, žalobkyni v 3./rade 9.958,18 € s 15,5 % úrokom z omeškania, a to všetkým trom od 25.3.2002 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom náhradu trov konania tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku (26.658,54 €).“

Dňa 15. apríla 2010 predseda okresného súdu povolil výnimku na písomné vyhotovenie rozsudku v predĺženej lehote do 5. júla 2010.

Dňa 23. júna 2010 zákonný sudca písomne vyhotovil rozsudok č. k. 15 C 56/2002-991.

Dňa 19. júla 2010 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu zo 16. marca 2010.

Dňa 12. októbra 2010 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného.

Dňa 30. septembra 2011 okresný súd uznesením č. k. 15 C 56/2002-1010 priznal ustanovenej znalkyni [REDAKOVANÉ] znalečné vo výške 562 € za vypracovanie doplnku k znaleckému posudku č. 3/2008.

Dňa 17. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči uzneseniu okresného súdu z 30. septembra 2011.

Dňa 29. novembra 2011 sa uskutočnilo verejné vyhlásenie rozhodnutia, na ktorom krajský súd rozsudkom č. k. 7 Co 147/2010-1015 rozsudok okresného súdu zo 16. marca 2010 vo výrokoch o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 13 277,57 €, žalobcom v 2. a 3. rade každému po 9 958,18 € potvrdil a v časti výrokov o povinnosti zaplatiť úroky z omeškania ho zmenil tak, že návrh v tejto časti zamietol, a zároveň krajský súd rozsudok okresného súdu zo 16. marca 2010 vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 13. marca 2012 bol spis vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 22. februára 2012 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalkyne o preplatenie znalečného priznaného na základe uznesenia okresného súdu z 30. septembra 2011.

Dňa 28. februára 2012 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného voči uzneseniu okresného súdu z 30. septembra 2011.

Dňa 29. februára 2012 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 62/2012-1030 uznesenie okresného súdu z 30. septembra 2011 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 10. marca 2012 bolo znalkyni doručené oznámenie, že uznesenie okresného súdu z 30. septembra 2011 nenadobudlo právoplatnosť, pretože žalovaný proti nemu podal odvolanie.

Dňa 20. marca 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 20. apríla 2012 bola okresnému súdu doručená odpoveď právnej zástupkyne sťažovateľov na výzvu, v ktorej predložila vyčíslené trovy súdneho konania (ktoré predložila pôvodne už 18. marca 2010).

Dňa 22. mája 2012 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľov, aby v časti rozhodovania o náhrade trov konania zaviazal spoločne a nerozdielne žalovaného ako aj vedľajšieho účastníka konania na ich zaplatenie.

Dňa 9. januára 2013 boli okresnému súdu opätovne doručené vyčíslené trovy súdneho konania právnej zástupkyne sťažovateľov.

Dňa 26. februára 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli prítomní všetci účastníci konania, ako aj ich právni zástupcovia. Súd uznesením vyhlásil, že v pojednávaní bude pokračovať 15. marca 2013.

Dňa 15. marca 2013 okresný súd pokračoval v pojednávaní, na ktorom vyhlásil rozsudok:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1./rade 86.173,04 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania, žalobcovi v 2./rade 1.311,93 € s 8,75 % úrokom z omeškania, žalobkyni v 3./rade 1.733,01 € s 8,75 % úrokom z omeškania, a to všetkým trom ročne od 15. marca 2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku zamieta.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím.“

Na tomto pojednávaní bol vyhlásený aj doplnčací rozsudok:

„Žalovaný je povinný platiť žalobkyni v 1./rade pozostalostnú úrazovú rentu vo výške 806,14 € mesačne ako opakujúci sa nárok počnúc dňom 1.4.2013 až naďalej, ktorú je povinný platiť vždy do rúk žalobkyne v 1./rade do 15-teho dňa v každom mesiaci.“

Dňa 12. apríla 2013 predseda okresného súdu povolil výnimku na písomné vyhotovenie rozsudku v predĺženej lehote do 16. septembra 2013.

Dňa 16. septembra 2013 zákonný sudca písomne vyhotovil rozsudok č. k. 15 C 56/2002-1093.

Dňa 11. októbra 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu z 15. marca 2013.

Dňa 15. októbra 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie vedľajšieho účastníka konania voči rozsudku okresného súdu z 15. marca 2013.

Dňa 16. októbra 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov voči rozsudku okresného súdu z 15. marca 2013.

Dňa 9. februára 2015 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach.

Dňa 16. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené oznámenie, že Slovenská kancelária poisťovateľov vstúpila do konania ako intervenient na strane žalovaného.

Dňa 20. marca 2017 bolo krajskému súdu doručené oznámenie o uvedenej skutočnosti.

Dňa 28. apríla 2017 krajský súd uznesením č. k. 7 Co 767/2015-1149 zrušil rozsudok okresného súdu z 15. marca 2013 v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Dňa 15. augusta 2017 bol spis vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 27. apríla 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 15 C 56/2002-1188.

Dňa 23. mája 2018 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu z 27. apríla 2018.

Dňa 25. mája 2018 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov voči rozsudku okresného súdu z 27. apríla 2018.

Dňa 12. júna 2018 bolo okresnému súdu doručené odvolanie intervenienta voči rozsudku okresného súdu z 27. apríla 2018.

Dňa 18. júna 2018 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k odvolaniu sťažovateľov voči rozsudku okresného súdu z 27. apríla 2018.

III.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či v konaní okresného súdu sp. zn. 15 C 56/2002 vo veci o náhradu škody v súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej zahynul [REDAKOVANÉ], dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva

(ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

10. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

11. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

11.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k posudzovanému konaniu akceptuje vyjadrenie zákonného sudcu a predsedníčky okresného súdu, že „*vec je náročná po skutkovej aj právnej stránke*“, najmä vzhľadom na nutnosť opakovaného znaleckého dokazovania (napr. II. ÚS 47/2015), a pretože vo veci skutočne nebola zatiaľ ustálená právna prax (podobne Erkner a Hofauer v. Rakúsko, rozsudok č. 9616/81 z 23. 4. 1987). Na uvedené skutočnosti ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri určení výšky finančného zadosťučinenia.

11.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, treba poukázať predovšetkým na to, že ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispeli aj samotní sťažovatelia (ich právna zástupkyňa) najmä tým, že podali neúplný návrh, a preto museli predmet žalobného návrhu až 7-krát doplňovať

a upresňovať. V týchto súvislostiach už ústavný súd konštatoval, že požiadavka na konanie bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti (napr. II. ÚS 10/01, I. ÚS 41/02). Pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia na uvedené relevantné skutočnosti teda ústavný súd nemohol neprihliadnuť.

Pokiaľ sťažovatelia vo veci podali opakovane odvolania, ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi (napr. v aktuálnom čase podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy (napr. I. ÚS 31/01). Využitím svojich práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovatelia neprispeli svojim správaním k zbytočným prieťahom v konaní, avšak museli si byť vedomí toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v ich veci.

11.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že nemožno pochybovať o tom, že povaha danej veci, t. j. náhrada škody, si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania. Ústavný súd konštatuje, že trvanie napadnutého konania od podania žaloby (25. marca 2002) do vyhlásenia ostatného rozsudku (27. apríla 2018) viac ako šesťnásť rokov je už v kontexte o náhradu škody samo osebe neprimerané, aj keď sa predmetný spis približne šesť rokov nachádzal na krajskom súde a toto obdobie nemožno pričítať na vrub okresnému súdu.

Okresný súd bol však v danej veci aj dlhodobo nečinný, konkrétne od 16. októbra 2013 do 9. februára 2015 (jeden rok a tri mesiace).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou tiež pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže

zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Za nesústredenú a neefektívnu činnosť okresného súdu treba označiť minimálne obdobie jedného roka v súvislosti s postupom pri opakovanom predčasnom predkladaní spisu krajskému súdu v období od 15. februára 2005 do 25. júna 2006.

Uvedená nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas viac ako dvoch rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako navrhovatelia v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným prietahom pritom nedošlo iba v dôsledku zložitosti veci a správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na „*neprimeranú zaťaženosť sudcu, ktorý vybavuje vo svojom oddelení cca 600 nevybavených vecí, ako aj celkovú a dlhodobú poddimenzovanosť Okresného súdu v Nitre*“, na ktorú v danej veci poukázala predsedníčka okresného súdu, nebolo možné ani v tomto prípade prihliadať a akceptovať ju. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec.

Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

12. Pretože okresný súd 27. apríla 2018 vydal vo veci rozsudok č. k. 15 C 56/2002-1188, ústavný súd nevyhovел návrhu sťažovateľov podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde a o tomto návrhu rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 4.

13. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia požadovali priznať finančné zadosťučinenie a poukázali na to, že:

„Keďže konanie trvá aktuálne 15 rokov, za primeranú pokladáme sumu 15.000 EUR pre každého sťažovateľa.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané vo výške každému sťažovateľovi po 2 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj určitú zložitost' sporu, na správanie sťažovateľov, ktorí neustále menili predmet svojho žalobného návrhu, ako i na to, že o prevažnej časti uplatnených nárokov už bolo (a to aj právoplatne) okresným súdom medzičasom rozhodnuté.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

14. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 28. marca 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2017 patrí odmena v sume dvakrát po 147,33 € a režijný paušál dvakrát po 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa by predstavovali celkove 312,34 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 50 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 156,17 €. Spolu s režijným paušálom teda jednému sťažovateľovi prislúcha odmena v sume 156,17 €. V prípade troch sťažovateľov tvorí náhrada trov právnej služby advokátom celkovú sumu 468,51 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

15. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2018